

Ivo Benić, Crikvenica, profesor povijesti

GRADNJA SAMOSTANA I CRKVE SV. ANTUNA PADOVANSKOGA U CRIKVENICI¹

Sažetak

Autor donosi prikaz povijest gradnje samostana i crkve sv. Antuna Padovanskog u Crikvenici. Gradnja samostanske zgrade počinje se planirati već po dolasku prvoga franjevačkog redovnika, provincijala Augustina Juničića u Crikvenicu 1927. godine. Samostan je dovršen potkraj 1930. godine, a već 1934. počinje rušenje stare crkvice sv. Antuna, da bi na njenom mjestu moglo biti sagrađeno novo crkveno zdanje. Projekt crkve izradio je ing. Viktor Zelinsky iz Zagreba i to prema idejnom nacrtu akademskog kipara Zvonka Cara. Na Badnjak 1934. godine održana je prva polnoćka u novoj crkvi. U narednim godinama nabavljena je crkvena oprema, a tek u listopadu 1939. obavljena je svečana posveta crkve. Zvonik je građen u više etapa, od 1933. do 2009. godine, kada je konačno podignut do planirane visine od 39 metara, zajedno s križem.

Ključne riječi

Crikvenica, sv. Antun Padovanski, crkva, samostan, izgradnja, zvonik

¹ Ovaj članak dio je diplomskog rada *Franjevci u Crikvenici od dolaska do preuzimanja župe* Ive Benića (iz rujna 2008.), koji se u cjelovitom obiliku nalazi u Zavičajnoj zbirci gradske knjižnice u Crikvenici.

Uvod

U ovom članku obrađena je gradnja dviju važnih građevina za povijest i kulturu Grada Crikvenice, samostana i crkve sv. Antuna Padovanskog. Na temelju povijesnih izvora, pokušat ćemo opisati izgled stare crkvice sv. Antuna Padovanskog, koja se nalazila na mjestu sadašnje novije crkve posvećene istom svecu, te izgradnju i osobe koje su sudjelovale u izgradnji. Ovo je tema iz lokalne povijesti vezana uz život ne toliko poznatih povijesnih ličnosti, već povijest onih malih ljudi koji su ostavili pečat u povijesti kraja u kojem su živjeli i djelovali. Nadam se da će ovaj rad postati samo epizoda u pokušaju sveobuhvatnog osvjetljivanja crkvene povijesti grada čiji korijen imena dolazi od riječi crikva.

Prva redovnička obitelj samostana u Crikvenici u staroj crkvi sv. Antuna

Gradnja samostana sv. Antuna Padovanskog u Crikvenici

Da bi se redovnička obitelj Provincije sv. Jeronima zasigurno učvrstila u Crikvenici i mogla djelovati kako na duhovnom tako i na kulturnom planu, sukladno redovničkom sloganu *ora et labora*, kao nužnost nametnula se gradnja samostana. Prvi ozbiljniji koraci u tom smjeru vide se s danom 28. 08. 1927. godine kada je stigao mnogopoštovani otac, provincijal Augustin Juničić, da na licu mjesta prouči probleme i mogućnost osigurnja samostana novoj redovničkoj obitelji. Odlučili su uz pomoć advokata dr. Dvorničića i

Šafarića te predstojnika dr. Mihalića, kupiti kuću *Royal* u Vinodolskoj ulici. Za Svisvete ponovno dolazi iz Splita M.P.O.² Augustin Juničić da izvidi u kojoj se fazi nalazi zacrtani plan otkupa kuće. Našao je sve status quo, nije se dakle ništa maklo s mrtve točke.³

Izgradnja samostana definitivno kreće s mrtve točke 16. prosinca 1929. godine. Kroničar i starješina redovničke obitelji u Crikvenici, otac Metod Semenčić unosi sljedeću zabilješku:

Danas je Prečasni gospodin Monsignor Anton Rigoni isposlovao kod g. Luke Cara zajam za naš samostan i to 300 hiljada dinara uz 6% kamata. Bolje božićnice nijesmo mogli dočekati. Na taj način župnik Mnsg. Antun Rigoni postaje pravi benefitor samostana, jer u svoj Crikvenici jedino njemu uspjelo je u par minuta taj poso za samostan obaviti. A naša provincija se ne zanima za to nego spava zimski san jer sam pred mjesec dana poslao svim samostanima službeni spis s molbom za pripomoć, ali od 19/11 do 16/12 još nijesmo dobili od niotkuda niti odgovora.⁴

Ugovor o gradnji samostana potpisan je 08. veljače 1930., a već 10. veljače 1930. lokalni majstori počeli su s gradnjom. S time se, navodi otac Metod Semenčić, rješava konačno pitanje ostanka redovničke obitelji Provincije sv. Jeronima u Crikvenici.

U daljnjem tekstu iznosimo zabilješku oca Metoda Semenčića, od 02. ožujka 1930., vezanu uz blagoslov temeljnog kamena samostana sv. Antuna Padovanskog u Crikvenici:

Danas prije podne bio je blagoslov temeljnog kamena novog samostana, koji je obavio uz svečanu asistenciju i uz prisutnost velikog broja građanstva mjesni župnik Presv. G. Mons. Antun Rigoni, tajni komornik nj. Svetosti i začasni kanonik i Vinodolski dekan. U pergamentu bio je ovaj natpis:

Za vladanje pape Pija XI., Kraljevanja Aleksandra I, biskupovanja Dr Josipa Marušića, župnikovanja Mngr Antona Rigona, provincijata O. Metoda Semenčića uz braću O. Egidija Braut i fra Ljudevita Grmeka, sreskog načelnika G. Jure Radića, a općinskog načelnika Dušana Matejčića bi je udaren temelj ovome samostanu uz mnogobrojno sudjelovanje građanstva 2. Marta 1930. g.

U spomen 700te godišnjice smrti čudotvorca Sv. Antuna Padovanskog.

² Kratica za mnogo poštovani otac.

³ Kronika samostana sv. Antuna Padovanskog, I. svezak, str. 41.

⁴ Kronika samostana sv. Antuna Padovanskog, I. svezak, str. 42.

Osnutak ovog samostana imade se zahvaliti na prvom mjestu rjetkoj susretljivosti i zamjetnoj darežljivosti suspruga Luke i Lisete Car rođ. Wolf⁵

Hvaležljivom požrtvovnošću radiše kod osnutka Stjepan Rovešnjak inženjer i Zlatko Šaffarić javni bilježnik i odvjetnik .

U tu svrhu darovaše Franjevcima svoje zemljište sljedeći: Nikola Car Filipov, Marija Pavlić, Vinko Vukošić, Petar Matejčić Martinov, Ivan Škiljan, udova Ursa Stojčić Ivanova i Nikola Matejčić poduzetnik.

Radnju izvedoše građevinski poduzetnici:

Luka Gržičić, Slavko Dračić, Andrija Mačić, Anton Radil, doprinosom Crikveničkog građanstva i ostalih dobročinitelja.

S.N.V.S.B.

Iz Župne spomenice doznajemo: Točno u 11 sati krenula je procesija na mjesto blagoslova gdje je iza uvodnih molitvi g. župnik održao vatren govor. Iza govora je slijedilo čitanje pergamene, nju smo stavili u kip od gipsa Sv. Antona, sve to u staklenu kupolu koju smo spustili u jamu napravljenu od cimenta, nad njom smo stavili 2 komada od pleha, a na sve to se je smsjestio temeljni kamen. Taj temeljni kamen je na uglu donjen gdje se crkva dotiče samostana. Svijeta je bilo prisutno oko tri hiljade, a mi smo dali zakusku pedesetorici poznanika. ⁶

Monsignor Anton Rigoni opisuje blagoslov kamena temeljca u Spomenici župe sljedećim riječima:

2. ožujka na nedjelju pedeseticu obavljen je blagoslov temeljca kamena za gradnju novoga samostana, koji se imade podići na uspomenu sedamdesetogodišnjice smrti, čudotvorca sv: Antuna Pad.

Tome je obredu koji predstavlja historični moment ne samo za Crikvenicu, već za čitav Vinodol, prisustvovalo veliko mnoštvo naroda ne samo iz Crikvenice već iz svih okolišnih župa a bile su zastupane i vlasti.

Supruzi Luka Car, prozvan Amerikancem i Lisetta Car rođ. Wolf, na intervenciju mjesnog župnika, pozajmiše samostanu nužnu svotu za gradnju istoga uz neznatni-prema današnjim prilikama kamatnjak od 6%.

Blagoslov temeljca kamena uz prigodno slovo obavio je uz veliku asistenciju mjesni župnik Antun Rigoni. Sam čin je filmovan.

⁵ Zadužnice na 300,000 i 25,000 din. od g. Cara, Luke Josipova

⁶ Kronika samostana sv. Antuna Padovanskog, I. svezak, str. 45., 46.

*Blagoslov temeljca kamena obavljen je pod gvardijanatom č.o. Metoda Semenčića, koji imade za samostan velikih zasluga.*⁷

Za svršetak cijelog posla izgradnje samostana sv. Antuna Padovanskog u Crikvenici može se uzeti 26. listopada 1930. godine, kada o. m. Semenčić opisuje svečani blagoslov samostana. Blagoslov je počeo u 10 sati i trajao je devedesetak minuta. Blagoslov je obavio mjesni župnik mnsg. Anton Rigoni, iz razloga što je on pribavio zajam za gradnju samostana, a na blagdan sv. Antuna 1930. godine održana je i misa u samostanskom dvorištu.⁸ U knjizi Spomenici župe on zapisuje:

*Procesija na dan sv. Antuna Padovanskog 1930. bijaše uistinu velika i za današnje pojmove. Iako na taj dan nije blagdan narod se uzdržavao od rada i svetkinje. Na taj dan nagrnulo je u Crikvenicu veliki broj štovatelja sv. Ante. Dozvolom duhovne oblasti održala se sv. misa u prostorijama samostana. Procesiji je prisustvovalo do 4000 duša.*⁹

Sam dug supružnicima Luki i Lisetti Car zaključen je 25. veljače 1935. godine.¹⁰ Iz drugog sveska samostanske kronike vidljivo je da ga je do kraja isplatila Provincija sv. Jeronima, koja je taj dug kasnije samostanu sv. Antuna Padovanskog i otpisala.

Stara crkvice svetog Antuna Padovanskog u Crikvenici

Istažujući do sada napisanu građu, prva informacija vezana za dolazak franjevaca u Crikvenicu bila je da su isti pozvani od mnsg. Rigonija, kako bi se brinuli i obnovili trošnu crkvicu sv. Antuna Padovanskog. Jedna je od zabluda neupućene javnosti, poglavito mlađih mještana, da je današnja crkva sv. Antuna Padovanskoga *stara*. Na mjestu današnje crkve sv. Antuna Padovanskog nalazila se mala gotička crkvice, koju negdje u izvorima karakteriziraju kao kapelu. Istu ćemo opisati u ovom poglavlju.

Prva vijest koju imamo o toj kapeli datira iz 1770. godine. U drugom svesku samostanske kronike spominje se da je dana 29. srpnja 1770. godine u njoj podijeljen sakrament sv. potvrde. Sakrament potvrde krizmanicima je podijelio biskup Pijo Marazada. Kada je ta kapela utemeljena, nije poznato. U Kronici samostana je zapisano:

⁷ Liber memorabilium (Spomenica župe Unesenja BDM), str. 26.

⁸ Kronika samostana sv. Antuna Padovanskog, I. svezak, str. 51.

⁹ Liber memorabilium (Spomenica župe Unesenja BDM), str. 33.

¹⁰ Brisovno očitovanje Lisette Car Lukine i Luke pok. Josipa Cara

Stara crkvice sv. Antuna Padovanskog u Crikvenici

Nema sumnje da je ta kapela neko vrijeme služila kao župna crkva nakon požara u Kotoru, koji je uništio gotovo sve kuće, a među ovima i crikvu i župni stan. Najbolji dokaz tome jest, što se u njoj nalazi s desne strane ulaza krstionica sa sv. Ivanom Krstiteljem u bas-reljefu. Nad ulazom nalazi se malena kamena ploča s uklesanom godinom 1867. Te je godine naime bila

popravljena. U njoj može stajati do 150 osoba. Zidovi su joj debeli i čvrsti, što je znak, da je odavna sagrađena. Prozori su joj maleni. Oblik joj je sasvim primitivan. Kameniti tornjić u obliku polukruga na gornjem dijelu imade tri otvora za tri zvona. Ova tri zvona austrijska vlast uzela je za vrijeme rata god 1914. Do 1918., ali kasnije je dobrotvorni narod dao novac za nove, veće zvonove. Kapelica je popođena keramit-pločama brigom župnika Aleksandra Cara, a dobrovoljnim prinosima naroda.¹¹

God. 1915. župnik Monsg. Antun Rigoni dao je urediti oltar, jer je bio trošan. U krugu te kapele bilo je groblje, što potvrđuje činjenica da su prigodom popravka kapele kod kopanja radnici naišli na mnoge mrtvačke kosti i lubanje. Monsg. Antun Rigoni pokušao je pokrenuti sveobuhvatnu obnovu trošne kapelice, no nije naišao na financijsku ni moralnu potporu gradskih otaca početkom dvadesetih godina.¹²

Kapelicu su krasila zvona na zvoniku u obliku preslice, koja su nabavljena doprinosom naroda poslije Prvoga svjetskog rata (1914.-1918.), o čemu u Župnoj spomenici stoji:

I. Veliko zvono posvećeno je sv. Antunu Padovanskom. Blagoslovio ga je župnik Monsg. Antun Rigoni. Težina mu je 110 kg. Dar društva stranaca. Zvuk E. Nosi natpis: Čudotvorče brani nas! Dar društva stranaca 1924.

II. srednje zvono posvećeno je sv. Nikoli biskupu. Blagoslovio ga je Monsg. Antun Rigoni. Težina mu je 50 kg. Dar crkveničkih mornara i ribara. Zvuk Gis. Nosi natpis: Duši, tijelu budi spas. Dar crkveničkih mornara i ribara 1924.

III. Malo zvono posvećeno je Franji Asiškome. Blagoslovio ga je župnik Monsg. Antun Rigoni. Težina mu je 28. Kg. Dar Franje Cara iz Petaka kuć. br. 6. Zvuk H. Nosi natpis: Ti nas vodi! Dar F. Cara iz Petaka 1924.¹³

Dne 14. lipnja 1926. godine kapela sv. Antuna Padovanskog dana je na uporabu franjevcima Provincije sv. Jeronima u Dalmaciji. U kapeli je blagoslovljen novi kip sv. Antuna Padovanskog dne 1. lipnja 1930. godine.

Kapela je do apside bila duga 9,70 m, a široka 4,90 m. Apsida je bila duga 5,40 m i široka 3,80m, a sakristija je bila četvorina od 2,70x 2,70 m. Visina crkve bila je iznutra 4,20 m. Apsida i sakristija bile su na lukove, a lađa je bila bez lukova. Kapela je imala jedan žrtvenik u kojem su nađene moći sve-

¹¹ Kronika samostana sv. Antuna Padovanskog, II. svezak, str 8.

¹² Spomenica župe Uznesenja BDM, svezak I.

¹³ Spomenica župe Uznesenja BDM, svezak I., str. 37., 38.

taca, što ih je stavio biskup Ivan III. Antun Vitez de Benzoni, koji je bio biskup senjsko-modruški od 08. 10. 1731. godine, a umro 1745. god. Gornja polovica prostora porušene kapele ostala je u novoj crkvi, a donja polovica pred novom crkvom.¹⁴

Gradnja nove crkve sv. Antuna Padovanskog

Dolaskom franjevacu u Crikvenicu, a u svrhu njihova trajnog nastanjivanja na ovome području, nužno je bilo izgraditi samostan koji će postati središtem njihova redovničkog života u skladu s regulama reda. Izgradnjom samostana nametnulo se i pitanje većeg vjerskog objekta za njihov budući plodan rad s duhovnom pastvom. Naime, stara crkva sv. Antuna u tu je svrhu bila samo privremeno rješenje, prvenstveno zbog ograničenog broja vjernika koje je mogla primiti (do stotinjak duša). Samo se mjesto početkom stoljeća počelo naglo širiti, a tome, uz pozitivan natalitet, prvenstveno pridonosi procvat turističke djelatnosti u samome mjestu. U blizini samostana, na žalost, nije bilo prikladnog mjesta za izgradnju novoga duhovnog hrama, zbog izgrađenosti okolnog prostora. Stoga se za izgradnju nove crkve moralo pribjeći danas nepopularnom i, vjerujem, zakonski nedopustivom rješenju, a to je rušenje stare crkvice, kako bi ona ustupila mjesto novom crkvenom zadnju.

Da bismo opisali sam tijekom izgradnje nove crkve sv. Antuna Padovanskog koristili smo se Kronikom samostana sv. Antuna Padovanskog u Crikvenici i Spomencom o izgradnji crkve, popraćenoj fotografijama i financijskim izdancima same gradnje.

Na svetkovini dana sv. Antuna Padovanskoga 1933. godine, Otac Stjepan Rade, starješina samostana u Crikvenici, pred tri tisuće vjernika iz Crikvenice i Vinodola koji su nazočili svetkovini, u inspirirajućem govoru, iznio je ideju o gradnji nove crkve i molbu za pomoć puku i gradskim vlastima u oživotvorenju te ideje.¹⁵

Sama ideja jako je dobro prihvaćena u narodu, a toj tezi u prilog idu izvješća u Samostanskoj kronici i Spomenici gradnje crkve. Tako stoji u Spomenici da je Otac Rade, tijekom rujna 1933. godine, uspio u tu svrhu sakupiti 25.000 dinara milodara. Poduzetnost o. Radea vidi se i u dogovoru sa tvornicom *Ferić* iz Splita, kod koje je nabavio tri vagona cementa po cjeni od 4800 dinara, a četvrti je vagon dobio gratis.

Tijekom 1933. godine održao se dogovor sa zidarima za gradnju crkve. Prvi radnici na izgradnji novog hrama bili su: Toni Car (P. Radića 32), Mate

¹⁴ Kronika samostana sv. Antuna Padovanskog, II. svezak

¹⁵ Spomenica gradnje crkve sv. Antuna Padovanskoga u Crikvenici, str. 2.

Zvonko Car, idejno rješenje izgleda nove crkve

Car (P. Radića 30), Ernesto Car (Vinodolska 10), Frane Car (K. Tomislava 46), Ivan Car (P. Radića 22), Ivan Car (Basaričekova 1), Mate Car st. (P. Radića 30), Frane Matejčić (Školska 17), Vlado Matejčić (P. Radića 14), Juraj Gržičić (Vinodolska 41), Martin Car (Basaričekova 8).¹⁶ Isti su krenuli u iskopavanje temelja i vađenje kamena. Samo idejno rješenje za izgled nove crkve izradio je akademski kipar Zvonko Car. Međutim, budući da je on nestručnjak na polju arhitekture, a da bi se dobile potrebne dozvole za gradnju, po njegovom modelu crkve, projektnu dokumentaciju izradio je posredstvom dr. Ede Lovrića, ing. Viktor Zelinsky iz Zagreba.

O brzini radova i saživljenosti naroda uz samu ideju gradnje nove crkve, koju pomaže financijski i svojim radom, svjedoči činjenica da je blagoslov kamena temeljca obavljen 10. prosinca 1933. godine. U to vrijeme dovršena je projektna dokumentacija, pribavljene su potrebne dozvole, a već su i dovršeni radovi iskopavanja temelja buduće crkve. Sam događaj blagoslova kamena temeljca najzornije je opisan u Samostanskoj kronici, a opis u nastavku citiram u cijelosti:

9.12.1933. godine

Večeras u 5 sati došao je preuzvišeni g. Biskup Dr. Ivan Starčević, da sutra blagoslovi temeljni kamen naše zavjetne crkve Sv. Antuna

Njegov doček je bio upravo triumfalan. Sva se Crikvenica sgrnuła dočekati svoga natpastira koga je uz neprestane akumulacije kroz rasvjetljenu i zstavama okićenu ulicu odvele u župnu crkvu.

10. prosinac Danas u 9,30 je preuzvišeni g. Biskup uz brojnu asistenciju klera i u prisutnosti čitave Crikvenice blagoslovio temeljni kamen naše buduće crkve Sv. Antuna, a poslije blagoslova je održao pontifikalnu misu u župnoj crkvi, budući mi ne imamo još nego malenu crkvu. Na objedu je bilo samo svećenstvo bez se-kularaca.

Procesije sa Presvetim kao i procesije obližnjih župa na posvetu temeljnog kamena ispale su radi velike bure i studeni (- 5°C). U temeljni kamen stavila se pergamentska karta s ovom poveljom:

Godine spasa gospodnjega 1933, a smrti Kristove 1900, dok je sav svijet stenjao pod udarcima moralne razvratnosti i svjetske socijalne krize, za vladanja Pape Pija XI., a za kraljevanja Njegova Veličanstva kralja Aleksandra I u Jugoslaviji, dne 10. Prosinca Preuzvišeni gospodin Dr. Ivan Starčević biskup senjsko-modruški, blagoslovio je temeljni kamen ove crkve na čast Sv. Antona Padov.

¹⁶ Spomenica gradnje crkve sv. Antuna Padovanskoga u Crikvenici, str. 2.

Uz asistenciju Msgr. Antona Rigonia, crkveničkog župnika, apostolskog prokuratora i pokrovitelja gradnje, Msgr. Mate Cvetka velikog prokuratora modruškog, te okolišnih župnika i velikog mnoštva pobožnog crkveničkog naroda u prvom redu, kao i čitavog Vinodola, koji ovim potvrđuje vjeru svojih dičnih pređa.

U isto vrijeme sjedi kao hrvatski Metropolita u Zagrebu kardinal Anton Bauer, Provincijalom Sv. Jeronima u Dalmaciji upravlja Mp. O. Bono Škunca provincijal, mjesni starješina O. Stjepan Rude na čelu je samostanske obitelji koju sačinjavaju O. Metod Semenčić, O. Jerko Šulina, fra Ljudevit Grmek.

Ideju crkve zasnovao je Zvonko Car, akademski kipar, a radnju izvodi Martin Car, općinski načelnik, dok domaći zidari radnici i radnice svojim žuljevima i svojim doprinosima. Kao ostali pobožni narod vinodolski i primorski podižu ovaj hram i tako zadužuju velikog sveca za vremenitu i vječnu sreću svoju i svojeg pokoljenja.

Veliki i mogući svetac, sveti Anton neka pogleda s neba i blagoslovi sve do sada učinjene žrtve, te neka čuva i hrani svoje štovatelje i njihovo potomstvo i domaće i raseljeno po čitavom dalekom svijetu od svih nezgoda duše i tijela!

Temeljni kamen je postavljen na mjestu gdje se crkva dotiče samostana na prednjoj strani – uz njega je temeljni kamen samoga samostana.

Mp. O. Provincijal je bio odredio da ga zastupa O. Augustin Juričić, ali radi bure koja je u zadnje dane puhala na Kvarneru nije mogao doći. Inače svi su naši samostani bili obaviješteni ali ovoj svečanosti i osim O. Provincijala nije se našao nijedan da bi nas se sjetio kojom čestitkom ili brzojavom. Vidi se kakva je ta naša Zajednica? Tako je bilo i kod temeljnog kamena samostana i kod blagoslova samostana.¹⁷

Iz ovog izvješća nazire se i doza skepticizma untar Provincije prema djelatnosti crkveničke obitelji. To je i razumljivo, jer ne treba smetnuti s uma da se ovi događaji zbivaju usred gospodarske krize koja potresa cijeli svijet, pa zvuči nevjerovatno da nova i malobrojna redovnička obitelj, u ne prevelikom mjestu, ima realne snage iznijeti tako značajan i velik projekt.

U nastavku ukratko opšujemo tijekom samih radova na izgradnji nove crkve. Podatci su preuzeti iz Spomenice o gradnji crkve sv. Antuna Padovanskog u Crikvenici.

¹⁷ Kronika samostana sv. Antuna Padovanskog, I. svezak, str. 72.

Rušenje stare crkvice sv. Antuna

Rušenje stare crkvice sv. Antuna Padovanskog započelo je 07. 03. 1934. godine. Otac Rudolf Valenčić, gvardijan iz Badije, obvezao se nadzirati izgradnju kamenja za pročelje crkve, a radove će izvesti badijski kamenoklesari. Prije spomenuto kamenje isporučeno je 01. srpnja iste godine. Radovi armiranja i betoniranja apside crkve obavljani su od 28. do 30. svibnja 1934. godine. Prva sveta misa pod novom apsidom održala se 13. lipnja 1934. godine. Tom činu pristigle su u 9,30 sati procesije iz Sv. Jelene, Selca, Grižana, Triblja i Drivenika, a veliku procesiju, od hotela *Miramare* do mjesta gdje se odigrala sv. misa, predvodio je biskup dr. Ivan Starčević uz veliku asistenciju, i to 5 kanonika, 2 mitronosca, 5 župnika, katehete, 2 redovnika i 7 klerika teologa iz Senja.

Svi zidovi crkve dogotovljeni su 15. studenoga 1934. godine. Na Badnjak 1934. godine postavljene su krovne grede i daske, a na Božić se održala polnočka u novoj crkvi dupkom punoj svijeta.

U samostanskoj kronici iznosi se sljedeći podatak za 02. veljače 1935.:

Večeras su radnici svršili sa radnjom na crkvi, pa je hvala Bogu od 8. veljače 1931. do 2. veljače 1935. crkva podignuta i stavljena pod krov, a sve je to uglavnom zasluga O. Stjepana Rade, koji je svojom agilnošću zagrijao crikvenički narod, te je svojim doprinosima i besplatnim nadnicama osobito nekoje žene, podigao u ovoj svijetskoj novčanoj krizi ovaj lijepi i veliki hram Božji.

Tim je otac Rade zadužio i Crikvenicu i našu Provinciju i ovjekovječio svoje ime. O. Rade rodio se na u Malom Lošinj u 16. Oktobra 1896.¹⁸

Srednji prozor u apsidi postavljen je 15. travnja 1935. godine, a poklonio ga je dr. Edo Lovrić, sveučilišni profesor u Zagrebu. Trošak njegove izrade iznosi 8.000 dinara. Freska prikazuje Uznesenje BDM na nebo. Dana 21. svibnja postavljeni su svi prozori crkve i dovršeno žbukanje vanjskih zidova crkve. Slikani prozor sv. Antuna Padovanskog postavljen je 5. listopada 1935. godine, a darovali su ga Luka i Lizette Car. Trošak njegove izrade iznosio je 10.000 dinara. Treći slikani prozor u apsidi postavljen je 30. prosinca. Prikazuje sv. Franju Asiškoga, dar je obitelji Franke Car i troškovi njegove izrade iznosili su 10.000 dinara. Sljedeće godine obavilo se postavljanje skalnade pred crkvom. Do kraja te godine postavio se oltar bl. Nikole Tavelića, te se obavilo žbukanje apsida.

Poslovi oko postavljanja glavnog oltara i uređenja svetišta odvijali su se tijekom 1938. i 1939. godine. Glavni oltar napravljen je od bijelog trogirskog kamena, po nacrtu arhitekta sveučilišnog profesora Denzlera. Ornamentika

Prvi radnici na gradnji nove crkve s o. Stjepanom Radeom

¹⁸ Kronika samostana sv. Antuna Padovanskog, I. svezak, 87. str.

ciborija i tabernakula rađena je po nacrtu dr. Ljube Karamana. Na velikom su oltaru postavljene moći: 1. ex pulvinari S. Natoni Patavini; 2. ex tunica S. Clarae Virginis; 3. ex tunica S. Francisci Ass; 4. ex tunica S. Josephi Cupertini i 5. ex ossibus Sa. Felicitatis et Perpetuae, Martrum.¹⁹

Posveta crkve

Iscrpan opis čina posvete nove crkve pronašli smo u Samostanskoj kronici, pa ga prenosimo u cijelosti.

Posveta crkve 15. Oktobra 1939.

Danas je senjski biskup preuzv. Dr. Viktor Burić posvetio svečanim načinom našu crkvu.

Sinoć u 21 sat počeli smo pjevati oficij plurium martyrum i trajao je čitav sat. Zatim smo nastavili jedan po jedan obavljati vigilia pred moćima Sv. Restituta i Proba i trajali smo čitavu noć do jutra.

Prije posvete bili smo poslali proglas na sve župe hrvatskog primorja i otoka Krka, a općina je izdala posebni proglas na narod pozivajući ga, neka što brojnije svojom prisutnošću uveliča Sv. Čin i neka okiti svoje domove narodnim trobojkama. Narod se je odazvao te je napunio crkvu i prostor pred crkvom. Sv. obred je počeo u 7,30 i trajao s pontifikalnom sv. misom sve do 11,30.

Posveti crkve sudjelovao je uz biskupa i ovo svećenstvo: od franjevacu su bili mjesni redovnici: O. Stjepan Rade, starješina, koji je započeo s gradnjom crkve, O. Augustin Juričić, pod čijim smo Provincijatom došli ovamo, O. Metod Semenčić i fra Ljudevit Grmek, koji su 1930. sagradili samostan i bez kojih nebi bilo došlo do ovog slavlja, O. Dragutin Škunca i fr. Vjekoslav Marušić i njegov brat kandidat Ante. Zatim O. Stanko Plepeh, koji je ovdje već 4 mjeseca (stud. Phil.) Suviše su došli na svečanost M. P.O. Dr. Teofil Vehnić, provincijal, O. Ivan Sučić župnik iz Kampora, O. Ignacije Jakominić iz Košljuna sa 4. br. laj. noviciata, fra Hijacint Samardžija, fra Srećko Crnčić, fra Domijan Kumar i fra. Cvetko Kalogjera, O. Franjo Štefančić, O. Andrija Bonifačić, O. Ciprijan Botić i O. Sebastijan Bareta studentes phil. Od mjesnog svećenstva bili su: Vlč. g. Mate Cvetko, prepošt modruški; Anton Rigoni, mjesni župnik, Dr. Antun Lončarić, župnik kanonik senjski, Toma Vičić župnik-kanonik novski i dekan, Stipe Petranović župnik-kanonik

¹⁹ Podaci uzeti iz Separata albuma Riječko – senjske nadbiskupije, III. svezak, str. 17.

Bribirski, Josip Burić tajnik biskupov, Dr. Ivan Blažević, kanonik i rektor teologije u Senju, koji je davao 4 teologa za asistenciju biskupu, Franjo Horvat, župnik selski, Karlo Marušić župnik griški sa svojim kapelanom Josipom Janešom, Ante Pobor, župnik tribaljski, Ivan Matejčić župnik Sv. Jelene, Andre Vidas, župnik sv Jakova. Svi su ovdje bili na objedu. Od školaraca je bio na objedu samo g. Petar Car, naš subrat.²⁰

Ovim činom ne staje sama gradnja crkve i njezino uređenje. Tijekom 1940. i 1941. godine radi se oltar sv. Antuna Padovanskog po nacrtu akademskog kipara Zvonka Cara, koji izrađuje skulpturu sveca u gipsu. Oltar je izrađen u Ljubljani i postavljen pod nadzorom graditelja iz Ljubljane u lipnju 1941. godine. Prijevoz dijelova za izgradnju oltara osigurao je besplatno, preko talijanske vojske, sposobni o. Stjepan Rade. Posvetu oltara obavio je 07. lipnja 1942. godine biskup dr. Viktor Burić. U oltar su stavljene moći sv. Urbana i Justinijana, a također i moći sv. mučenika Pruktuoza, Fulgencija i Amancija iz oltara stare kapele sv. Antuna. Troškove izrade snosila je Suzana Vrinjanin, udovica pokojnog Pavla.

Kasnije je u samoj crkvi sagrađen novi oltar Majke Božje na mjestu privremog oltara bl. Nikole Tavelića. Skicu je trebao izraditi akademski kipar Zvonko Car, no on to nije učinio zbog bolesti. Oltar je izrađen prema zamisli o. Stjepana Radea, a skicu izrađuje slikar Bulić iz Zagreba. Oltaru je dana titula Oltar Kraljice Mira, a njegov svečani blagoslov obavio je mons. Danilo Perkan, prepozit iz Rijeke, 02. siječnja 1968. Iste godine uređena je i skromna grobnica otaca franjevaca na mjesnom groblju.²¹

Dozvolom Franjevačkog provincijalata u Zadru od 13. rujna 1954., broj 568/1954., obojana je unutrašnjost crkve. Bojanje unutrašnjosti crkve sv. Antuna završeno je u subotu prije podne, dne 4. lipnja 1955. godine. Radove je nadzirao akademski kipar Zvonko Car, koji se o tome već ranije dogovorio s akademskim slikarom Provincije sv. Jeronima, pošt. o. Vinkom Fugošićem, a za vrijeme samog bojanja surađivao je i s građevinskim inspektorom kotara Crikvenice, gospodinom Androm Barcem iz Grižana. Crkva je obojana jednostavno, moderno, ali veoma ukusno na zadovoljstvo domaćih vjernika i stranaca.²²

²⁰ Kronika samostana sv. Antuna Padovanskog, I. svezak, str. 146 - 147

²¹ Podatci o izgradnji oltara sv. Antuna i oltara Kraljice Mira uzeti su iz Spomenice o gradnji crkve i Separata iz albuma Riječko – senjske nadbiskupije, III. svezak

²² Podatci o bojenju crkve sv. Antuna preuzeti su iz Spomenice o gradnji crkve, str. 150

Završni radovi na apsidi nove crkve

Krov crkve sv. Antuna u Crikvenici bio je pokriven pocinčanim limom, tj. pločicama od pocinčanog lima, koji je tijekom dvadeset godina hrđa dosta uništila. Bilo je krajnje vrijeme da se spomenuti krov oboji. Tome radu pristupilo se u jesen 1955. godine, kad se istrugala hrđa i minijem premazalo pocinčane pločice, a 22. lipnja 1956. god. dovršeno je bojenje krova tamnoplavom bojom.

Dana 21. prosinca 1955. godine predan je crkvi sv. Antuna u Crikvenici kip Presvetog Srca Isusova, visine 150 cm, koji je od drva izradio akademski kipar France Blatnik, preko zadruge katoličkih svećenika u Ljubljani. Spomenuti kip svečano je blagoslovio preuz. biskup mons. Josip Pavišić 05. veljače 1956., prve nedjelje mjeseca veljače, za vrijeme prijepodnevnog pobožnosti. Kip je postavljen u crkvi na izvorni oltar Bl. Nikole Tavelića. Tako je ispunjena želja gospođe Antonije Kostrenčić iz Crikvenice, koja je spomenuti kip poklonila crkvi sv. Antuna.²³

Ormar za sakristiju dovezen je 1958. godine, a izrađen je u Ljubljani kod Brezja na Gorenskom. Radio ga je majstor Silvestar Golmajer. Idejni nacrt za ormar izradio je akademski slikar o. Vinko Fugošić.

²³ Podatci o uređenju krovne konstrukcije i milodaru gđe Kostrnčić pronađeni u Spomenici gradnje crkve i Separatu iz albuma Riječko – senjske nadbiskupije, III. svezak

Klesari iz Matulja kod Kastva dovršili su postavljanje finog restimenta sa spomen-pločom za predvorje (busola) crkve sv. Antuna sredinom rujna 1960. godine. Sljedeće godine, Rudolf Smodej iz Dobrinja, namjestio je troja vrata, što ih je sam izradio u predvorju (busoli) crkve sv. Antuna. Glavna unutarnja vrata u predvorju crkve izrađena su od prvoklasne slavonske hrastovine. Šest panata (okova) za ta vrata izradio je bravar Franjo Bedeniković iz Zagreba. Nacrt za crkveno predvorje i za troja vrata u istom predvorju izradio je akademski slikar o. Vinko Fugošić iz Berinja.

Otac Lav Krivić, posljednji gvardijan Badije, prenio je iz Badije 1950. godine u ovaj samostan: 2 zvana, 2 ispovjedaonice i crkvene klupe. Spomenute ispovjedaonice, kako se nalazi zapisano u Badijskoj kronici, izradio je Vicko Tonović, drvodjelac iz Korčule, 31. 10 1915.²⁴

Najznačajniji dobročinitelj franjevačkog reda, kojemu su oci franjevci postavili bistu u samostanskom dvorištu, a čiji je autor akademski kipar Zvonko Car, bio je Ivan Ivančić Leopoldov, koji je u svrhu gradnje crkve sv. Antuna Padovanskog ocima franjevcima darovao svoju imovinu. Bez njegove donacije crkva sv. Antona teško bi bila sagrađena u vremenu u kojem je to učinjeno.²⁵

Gradnja zvonika

Gradnja zvonika se odvijala u kasnijim fazama gradnje crkve. Prvu čvrstu građevinu koja je imala ulogu zvonika podigli su talijanski vojnici smješteni u Crikvenici tijekom Drugoga svjetskog rata, točnije u svibnju 1943. Zvonik je bio pokriven samo daskama i ljepenkom.²⁶

Kroz godine, dolazi do propadanja istoga, pa se 1956. godine kreće u obnovu toga privremenog zvonika. Promjenjene su trule daske, a krov zvonika je prekriven pocinčanim limom.²⁷ Izgradnje zvonika koji bi trebao krasiti novosagrađenu crkvu, ozbiljnije se prihvatio tek o. Lav Krivić, starješina crikveničkog samostana od 1968. godine. Građevinska dozvola za dogradnju tornja izdana je 26. svibnja 1970. godine.²⁸

²⁴ podaci o uređenju sakristije, predvorja crkve preuzeti su iz Spomenice o gradnji crkve i iz Samostanske kronike II. svezak. Iz II. svezka kronike je i podatak o klupama i zvonima iz Badije, str.125.

²⁵ Darovnica Ivana Ivančića Leopoldova

²⁶ Kronika samostana sv. Antuna Padovanskog, I. svezak, str. 74.

²⁷ Spomenica gradnje crkve sv. Antuna padovanskoga u Crikvenici, str. 151.

²⁸ Kronika samostana sv. Antuna Padovanskog, II. svezak, str. 126.

Svečanost polaganja kamena temeljca za novi crkveni zvonik i tijekom gradnje zvonika, tj. njegove druge faze u kojoj se dugo zadržao, opisao je u Samostanskoj kronici o. Lav Krivić:

3.X.1972. Polaganje kamena temeljca u oblaganju zvonika.

Nakon duge pripreme kako je zapisano u ovoj kronici na 19. IX 1968. i 9. XII. 1968. početkom ove godine od 7. I. do 20. VII. 1972. poduzeće Jadrankamen sa sjedištem u Splitu prevezlo je 6 kamiona naručeni kamen za oblaganje zvonika. Dogovorivši se sa članovima odbora na 11. VI. 1972., kako je zapisano u posebnoj knjizi za dogradnju zvonika i sa svojim subratom O. Vinkom Fugošićem, kako je zapisano na 13. IX. 197. u zapisniku samostanskih kapitala, starješina samostana O. Lav Krivić sklopio je ugovor s Pavlič Ivanom izvođačem ovih radova. Na 18. XI. 1972. počeli smo kopati temelje uz dosadašnji donji dio zvonika, na koje će se postaviti oblog uz južnu i istočnu stranu zvonika. Konačno danas u 9 sati položen je temeljac obloga na jugoistočnom uglu zvonika. Ukoliko je na 10. XII. 1933. blagoslovljen temeljac za cijeli objekt crkve, zvonika i sakristije, prema usmenim uputama dobivenim kod Nadbiskupskog Oridarijata nije potrebno blagoslivljati kamen temeljac za zvonik. Ipak je O. Lav u nedjelju na 1. X. 1972. vjericima najavio da će 5 zvona zvoniti, kad se kamen bude polagao. Na ovu svečanost pozvali smo slijedeće goste: don Vlada Sušića dekana-župnika, Oktavijana Domjana načelnika općine, Mata Šarara predsjednika Mjesne zajednice, Iliju Markovića, predsjednika komisije za vjerska pitanja, arhitekta i idejnog začetnika nacrtu crkve profesora Zvonka Cra, tajnika Turističkog društva Kazimira Katnića, šefa odsjeka za urbanizam i komunalne poslove Albina Manestra, izvođača radova Ivana Pavlića, kontrolora i predstavnika odbora za ovu gradnju Šimu Lovrića, prvog susjeda u čijem će se vrtu izvoditi radovi Stojčić Pavla i sve odbornike kao savjetnike za dogradnju zvonika (Car Roka, Car Josipa, Car Mata, Friš Slavka, Frković Toma, Kristanić Alda, Prevolčić Gustava, Škiljan Zlatka i Čandrić Andriju).

Nakon slabljenja zvona u 9 sati svi spomnuti, neki susjedi i pjevačice okupili smo se u susjednom vrtu Stojčić Pavla.

Ispjevavši „Tebe Boga hvalimo“ zahvalili smo Bogu, sv. Antunu i dobročiniocima koji su nam omogućili da započnemo ovu dogradnju – zatim je O. Lav Krivić prisutne pozdravio ovim riječima:

Draga braćo i sestre! Pozdravljam sve prisutne, posebno predstavnike vlasti naše drage Crikvenice, i srdačno zahvaljujem

na odazivu da prisustvujete polaganju kamena temeljca za zvonik crkve sv. Antuna.

Svi smo mi u ovom času radosni, što smo kroz 3 godine vašim doprinosima uspjeli nabavit građevni materijal i nastaviti gradnju zvonika započetog 1933. Današnje polaganje ugaonog kamena tek je početak radova, pa moram skupiti sve sile da ne klonemo pred oskudicom sredstava već da požurimo kako bismo čim prije ugledali vrh projektiziranog zvonika- Zaista potpuno dovršeni zvonik od bijelog bračkog kamena u Pučišću (a ova vrst kamena zove se „veselje“) biti će veselje cijeloj Crikvenici i atrakcija domaćim i inozemnim turistima – Do 4 godine slaviti ćemo 50 godišnjicu dolaska franjevacu u Crikvenicu. Sjetimo se da su franjevci bili pozvani da dođu ovamo, a oni koji se pozivaju ti se vole i pomažu. To su svi građani do sada zaista pokazali a i sada to svjedoče. Moja je vruća želja da do te godine sagradimo cijeli zvonik. Bijeli zvonik neka bude novi svijetli biser, u okviru naše lijepe turističke Crikvenice, a sveti Antun, kojem je posvećena crkva, zvonik i samostan, nek čuva ovaj čitavi objekt i cijelu Crikvenicu od svih nepogoda i nek isprosi od Boga blagoslov našim obiteljima.

Potom je otac Lav stavio iza ugaonog kamena na jugo-istočnoj strani u posebnoj limenoj posudici kratki rukopisni opis ove svečanosti i 14 kovanih novčića iz ovih država: iz Jugoslavije, Italije, Austrije, Francuske, Njemačke, Belgije, Holandije, Švicarske, Mađarske, Kanade, Španjolske, Češke, Poljske i Sjedinjenih američkih država. Ovaj kovani novac svjedoči da su turisti iz ovih 14 država pohađali crkvu sv. Antuna. U rukopisu ovo je napisano:

Polaganje temeljnog kamena za zvonik crkve Svetog Antuna u Crikvenici.

Ovaj zvonik građen je 1933-1935 od betona do 10 metara visine do pobočne visine crkve bez obloga kamena. Kamen temeljac crkve blagoslovljen je na 10. prosinca 1933. i zato je s crkvom i sakristijom i zvonikom blagoslovljen čitav objekt. Danas 7. listopada 1972. g. u 9 sati položen je kamen temeljac na jugo-istočnom uglu zvonika kao početni kamen za oblog zvonika iz kamenoloma u Pučišću na Braču. Do kraja 1972. predviđeno je oblaganje zvonika do desetog metra visine, a slijedećih godina nastavit će se dogradnja betonske konstrukcije zajedno s oblogom kamena do projektirane visine 34,95 metara. Svi ovi radovi na dogradnji zvonika bili su na slavu Božju i spasenje duša, a zvonik glasom zvona nek poziva ljude na bogoštovne čine u crkvi. Sveti Antune Padovanski, kojemu je

posvećena crkva, zvonik, sakristija i samostan izmoli od Boga zaštitu ovog objekta i cijele Crikvenice od svakog zla i isprosi od Boga blagoslov svim obiteljima. Amen.

Crikvenica 7. X. 1972. O. L. Krivić franjevac, čuvar samostana i crkve.

Napokon u primaćoj sobi u samostanu časne sestre Alfonzina Horvat i Vinka Paulić s gospođom Mirjanom Kristanić počastile su spomenute uzvanike u 10 sati skromnim tratomentom, a u samostanskoj blagovaoni počastile su neke gospođe susjede. Otac Lav je na početku tratamenta zahvalio uzvanicima na odazivu i što su do sada u svakoj prigodi pokazali razumijevanje i suradnju za ovu dogradnju zvonika, te što su poklonili svoje novčane doprinose. Naglasio je da će Crikveničani kroz idućih nekoliko godina sagraditi 2/3 zvonika jer su njihovi pređi uzmogli kroz 6 mjeseci 1930 godine sagraditi ovaj samostan, a od 1933-1935. crkvu i 1/3 zvonika. Zaželio je da bijeli zvonik, već katalogizirana samostanska knjižnica sa 3.500 knjiga u 4.500 svezaka i prvi prikupljeni eksponenti planiranog samostanskog muzeja budu 3 skromna priloga ovog samostana našoj zajedničkoj turističkoj Crikvenici. Konačno je O. Lav obećao da je spreman žrtvovati svoje sposobnosti da sve više u Crikvenici cvate prosvjeta, kultura i civilizacija u duhu iskrenog bratstva i humaniteta.

Na pozdrav O. Lava odgovorili su u kraćim govorima: načelnik općine Domijan Oktavijan, predsjednik Mjesne zajednice Šarar Mate i predsjednik komisije za vjerska pitanja Marković Ilija. Istaknuli su priznanje O. Lavu i spomenutom odboru na zauzimanju da se dogradi nedovršeni objekt i obećali u buduće obilatiju pomoć. Na kraju uzvanici pogledali su knjižnicu i potpisali se u spomenici, te otputovali na svoja radna mjesta. Posebno je O. Lav počastio u samostanskoj blagovaoni zidare i radnike i kroz kratko vrijeme zadržao se s njima u slobodnom razgovoru do 11 sati, a zatim smo nastavili namještati uz ugaoni kamen temeljac ostale.

3. IV. 1976. svršetak radova druge etape na dogradnji zvonika.

Već na 14. I. 1974. br. 3 pisao je O. Lav Krivić upravi Provincije u Zadru pa je na 6. X. 1974. provincijal Mp. O. Ivo Peran u ime uprave Provincije obećao da će se u granicama mogućnosti pružiti zajam za dogradnju zvonika s predračunom od 129.219,30 N.Din. (Na 8. 4. 1979. učinjen je ugovor s Jadrankamenom u Splitu za tesani kamen za dogradnju zvonika), koja svota je uplaćena na 28. IV. 1975 I 1.VII.1975. pa je poduzeće Jadrankamen u 3 kamiona

dovezlo iz Pučišća na Braču u samostanski vrt u Crikvenicu naručeni kamen na 7. X. i 4. XI. 1975. Na 5. V. 1975. poduzetnik Pavlić Ivan (koji je 1972-1973) obložio zvonik bračkim kamenom od 9,70 m visine) dao je pismeni predračun u iznosu od 176.180 Din., a na 10. XI. 1975. potpisao ugovor za dogradnju jednog kata od 9,70 do 13,37 metara visine i izmjenu novog krova zvonika. Nakon ovih priprema na 6. X. 1979. počeo je izvođač Pavlić Ivan donositi skelu u samostanski vrt, na 20. X. 1975. skinuli smo 5 zvona iz zvonika i počeli pripreme radove za dogradnju zvonika. Postavljeno 4 pragova za prozore na visini 9,70 m počelo je tek na 7. I. 1976. U mjesecu siječnju i veljači dogradili smo zvonik od 9,70 do 13,37m visine u betonskoj konstrukciji sa 1,45m debljine zida. U ožujku smo dogradili 2,50m privremenog zida s biforama na sve 4 strane da se zvukovi zvona mogu čuti te postavili novi krov zvonika. Na 8. III. 1976. provincijal mp. O. Ivo Peran u crkvi blagoslovio je križ koji smo u procesiji odnijeli oko samostana na krov sakristije i odakle ga električnom dizalicom dignuli na zvonik, o čemu je O. Lav napisao izvještaj u provincijskom Vjesniku, 1976. broj 2. Prije ovih darova druge etape na dogradnji zvonika gromobran crkve i samostana štiti je piramidu krova niskog zvonika, pa je bilo potrebno sada staviti gromobran na povišeni zvonik. Poduzeće Teh-projekt u Rijeci dalo je nacrt za novi gromobran cijelog objekta (crkve, zvonika, samost.) a crikveničko poduzeće Instalater skinulo je stari i postavilo novi gromobran, tako da je sa propisanim uzemljenjem smanjilo otpor na 4,1 do 5,3 Oma. Nakon ovih radova danas u subotu skinuli smo skelu oko zvonika, napokon nam još ostaju neki završni radovi i odvoz skele i otpadaka, izmjena dvaju bila u dvama zvonima jer se koža razderala. Na kraju ovog kratkog opisa O. Lav je zahvalio Bogu što se na ovoj dogradnji u zimskoj sezoni nije dogodila nesreća.²⁹

Godine 2009. zaokružen je projekt izgradnje crkve započet 1933. godine. Zvonik crkve sv. Antuna Padovanskog podignut je do planirane visine. Zvonik, zajedno s križem, visok je 39 metara! Ima ukupno 48 prozora i svojom ljepotom uljepšava vizuru Grada Crikvenice!

²⁹ Kronika samostana sv. Antuna Padovanskog, II. svezak, str. 148. – 150.

Povijesni izvori

Kronika samostana sv. Antuna Padovanskog, I. svezak, 02. 07. 1926. – 21. 12. 1957., arhiv samostana sv. Antuna Padovanskog u Crikvenici

Kronika samostana sv. Antuna Padovanskog, II. svezak, 18. 01. 1958. – 08. 12. 1987., arhiv samostana sv. Antuna Padovanskog u Crikvenici

Liber memorabilium (Spomenica župe Uznesenja BDM), mons. Antun Rigoni
Foto-album crkve i samostana sv. Antuna Padovanskog u Crikvenici, arhiv samostana sv. Antuna Padovanskog u Crikvenici

Zadužnica na 300,000 Din od g. Cara Luke Josipova, 24. 03. 1930., arhiv samostana sv. Antuna Padovanskog u Crikvenici

Zadužnica na 25,000 Din od g. Cara Luke Josipova, 02. 01. 1931. arhiv samostana sv. Antuna Padovanskog u Crikvenici

Brisovno očitovanje Lisetta Car Lukina i Luka pok. Josipa Car, 25. 02. 1935., arhiv samostana sv. Antuna Padovanskog u Crikvenici

Spomenica gradnje crkve sv. Antuna Padovanskoga u Crikvenici, 13. 06. 1933. – 09. 08. 1961., arhiv samostana sv. Antuna Padovanskog u Crikvenici

Separat iz albuma Riječko – senjske nadbiskupije, III. svezak, arhiv Nadbiskupije riječko – senjske

Darovnica Ivana Ivančića Leopoldova, izvornik 08. 08. 1936., arhiv samostana sv. Antuna Padovanskog u Crikvenici

Darovnica Ivana Ivančića Leopoldova, prijevod na hrvatski jezik Ivančić Edo, 07. 11. 1969., arhiv samostana sv. Antuna Padovanskog u Crikvenici

Summary

Ivo Benić

THE CONSTRUCTION OF THE MONASTERY AND CHURCH OF ST ANTHONY OF PADUA IN CRIKVENICA³⁰

The author surveys the history of constructing the monastery and church of St Anthony of Padua in Crikvenica. Planning the construction of monastery started in 1927 when the first Franciscan monk, provincial Augustin Juničić came to Crikvenica. The monastery was completed by the end of 1930, and already in 1934, demolition of the old church of St Anthony begun, to clear a place for a new church edifice.

The church project was made by engineer Viktor Zelinsky from Zagreb, and was based on a design by sculptor Zvonko Car. In 1934, the Christmas Eve Mass was served in a new church. Over the following years, church equipment was acquired, and the church was eventually solemnly consecrated in 1939. A church bell tower was built in several phases, from 1933 to 2009, when it was finally erected to a planned height of 39 meters, cross included.

³⁰ This essay is a part of a graduation thesis by Ivo benić titled Franciscans in Crikvenica from arrival to taking over the parish (September 2008) whose integral form can be found in Homeland Collection of the Menial Library in Crikvenica.